

Integendeel meende hij, dat deze diertjes, indien zij inderdaad de smetstof overdragen, veeleer moesten worden beschouwd als immuniseerende inenters, daar zij het virus in zeer geringe hoeveelheid overbrengen. Voorzorgsmaatregelen, die handel en verkeer belemmeren, keurde ook hij af.

PRAAG. — **Een nieuwe behandeling van schijndood.** PANYREK beveelt een behandeling van schijndooden aan, die nog eenvoudiger is dan het trekken aan de tong, volgens LABORDE. Hij omvat den neus van den patiënt met de hand of met een met water of azijn bevochtigd doekje en trekt dit lichaamsdeel krachtig op en neer op de maat zijner eigen ademhaling. In gevallen van asphyxie of schijndood bij narcose herstelde hij op deze wijze in één of twee minuten de ademhaling. Bij coma diabeticum, uraemia, schedel- of neuswonden is deze behandeling niet aan te bevelen (*Belgique médicale*).

MÜNCHEN. — **Fiat justitia!** Het hoogste gerechtshof van Beyeren heeft uitgemaakt, dat een vrouw, die het artsexamen heeft afgelegd, de verloskunde *niet* mag uitoefenen, tenzij zij ook het diploma van vroedvrouw verwerft. De Gewerbeordnung spreekt nl. niet van „Aerztinnen”, omdat deze gewaardeerde vakgenooten nog niet bestonden toen de Gewerbeordnung werd gemaakt. En daar de wet slechts den Arzt en de vroedvrouw noemt als bevoegden tot de uitoefening der verloskunst spreekt het vanzelf, dat de Aerztin niet mag verlossen. Een niet juridisch getraind cerebrum zou zoo iets niet dadelijk hebben ontdekt (*Münch. med. Wochenschr.*).

— **Het proces der Münchener med. Wochenschrift.** De voorliefde van onzen Premier voor de homoeopathie is den redacteur Dr. SPATZ op 150 Mk. „en de kosten” te staan gekomen. Het gerucht, dat Dr. MENDE ERNST zou zijn aangezocht om ROSENSTEIN op te volgen, gaf SPATZ een berichtje in de pen, waarin hij sprak van den „kwakzalver” MENDE ERNST, meenende dat deze onbevoegd was. Beter ingelicht, deelde hij in een volgend nummer mede, dat MENDE ERNST wél bevoegd was, maar de beleedigde was daarmee niet tevreden en wenschte genoegdoening voor het gerecht. Dit weigerde SPATZ omdat hij vreesde, dat van een officieele intrekking der uiting misbruik zou worden gemaakt; hij wilde liever vervolgd worden wegens beleediging. Indien de uitdrukking kwakzalver straffeloos ten opzichte van een arts kan worden gebezigd — en hij meende dat daarvoor een precedent bestond — dan zou de homoeopaath z. i. in de eerste plaats op dien titel aanspraak mogen maken. Als deskundigen werden gehoord Prof. VON WINCKEL en Dr. KRECKE, die op de onbarmhartigste wijze hun oordeel uitspraken over de homoeopathie en haar beoefenaars. In een eeuw tijds, te midden van ontzaggelijke veranderingen in de inzichten der geneeskundigen hebben de homoeopathen geen „school” kunnen maken, geen hoogleeraar kunnen opleveren, behalve HIRSCHEL te Dresden, die na zijn dood geen enkelen leerling achterliet, geschikt om als hoogleeraar op te treden. Evenals indertijd VIRCHOW kon VON WINCKEL in de homoeopathie niets anders zien dan „onzin”. Aan Pastor KNEIPP's methode en de „natuurgeneeskunde” schreven de deskundigen meer waarde toe dan aan de homoeopathie. De rechter kon niettemin niet toelaten, dat een als arts bevoegd persoon „kwakzalver” werd genoemd.

Personalia. — Benoemd: tot hoogleeraar aan de militair-geneeskundige